ANUL IX No. 1016 — 6 PAGINI 6 LEI — Marţi 12 Ianuarie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare MARŢI, şi SÂMBĂTĂ
Birourile: STRADA INGINER MIHEL SALIGNY, 2. — BUCUREŞTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN şi E. MUNTEANU. Secretar de redacţie: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

C. A. O. IN FRANŢA

Pe marginea unei deplasări

In prima linie a actualităţei footballului românesc este, fără îndoială, deplasarea apropiată a clubului C. A. O. din Oradea, în câteva oraşe franceze, inclusiv Parisul.

Zarvă mare în îndepărtatul oraş ardelenesc, ca şi aici în Bucureştiul oficial, unde se fac ultimile formalităţi de rigoare. Şi, ar fi să greşim, dacă am afirma că Bucureştiul este mai puţin pasionat de acest eveniment decât localitatea, care are fericirea să adăpostească pe norocosul club cu geamantanele făcute pentru luna de popas în Parisul luminos şi pe coastele însorite ale Rivierei.

Da, se agită toată lumea, conducători de club, jucători şi oficiali. Primii, trăzniţi de noutatea lucrului, au rămas cu gura căscată la turul de forţă, pe care-l înfăptuesc intreprizii „ispravnici" orădeni, secunzii îşi oferă frenetic şi benevol serviciile pentru întărirea rândurilor celor care pleacă, iar terţii, grijulii de soarta culorilor angajate în luptă peste hotare, împart cu desinvoltură sfaturile cele mai părinteşti.

Iată aşa dar un sezon intrat de timpuriu la naftalină şi scos pe neaşteptate la viaţă nouă şi intensă de deplasarea în Apus a unei echipe româneşti de football. Oricâtă delăsare de sine ar fi putut fi atribuită vreodată sportului nostru de masse, este fără îndoială că acuzarea aceasta n'ar fi putut atinge intensitatea cu care ştim să trăim în momentele mari, momentele de epocă adevărată... Aşa dar, nimic deosebit în tot ce se face şi se brodează pe marginea evenimentului.

Numai că e locul să facem aci câteva observaţiuni principiale, cari orice aţi zice, sunt mai actuale ca oricând, pentrucă momentele acestea de frenezie a voiajului le fac mai bine înţelese şi totodată mai la locul lor. Se pune în evidenţă problema raporturilor noastre sportive cu Apusul, problemă prea puţin băgată în seamă şi ignorată din cauza micilor noastre necazuri cotidiene, aglomerate prea compact pentru a mai lăsa loc să se strecoare o rază de discuţie serioasă.

Da! raporturile noastre cu Apusul constitue o problemă, care nu s'a discutat încă decât prin prizma calendarului internaţional, întocmit anul acesta pentru prima oară de către F. R. F. A.

La noi se rezolvă problemele cele mai complicate, prin soluţiile cele mai simple, pentrucă, e şi mai comod şi în acelaş timp şi mai... practic. Ne trebue legături cu footballul european pentru ridicarea calitativă? Trimitem echipa naţională acolo unde e primită şi cu asta basta. Numai că soluţia poate împăca o situaţie de moment, dacă vreţi, dar în niciun caz nu poate constitui un îndreptar permanent şi o cale sigură spre progres. Dacă reprezentativa noastră are — să presupunem — norocul să întâlnească echipele cele mai tari din lume, techniceşte nu câştigă decât cei 11 jucători componenţi, cari odată reintraţi în angrenajul cluburilor respective îşi anihilează bruma de cunoştinţe noi în amalgamul coechipierilor lor. Ne facem însă nume în Apus, realizăm propagandă naţională, instinctul patriotic este satisfăcut, dar, pentru calitatea footballului nostru naţional progresul technic este egal cu zero.

Contactul cu Apusul trebue să-l facă în mod activ echipele de club, cari nu se destramă după fiecare match şi ale căror jucători nu sunt „lăsaţi la vatră" după o luptă norocoasă sau nu. Totalitatea echipei îşi apropie cunoştinţe de ansamblu le reţine, le şlefueşte şi în întâlnirile indigene le difuzează adversarilor lor. Acesta este un adevăr pe care nu-l poate dezminţi nimeni, pentrucă este însăşi evidenţa.

Dar, veţi zice dv., totul e bun, numai că este uşor de propus şi foarte greu de făcut.

Cine la calea Apusului, când nu te cere nimeni, când nu eşti solicitat?

Natural, că această obiecţiune ar face să se dărâme întreg eşafodajul argumentării de mai sus, dacă ea însă-şi n'ar fi deplasată, pentru simplul motiv că în materie de deplasări în Apus, nu trebue să aştepţi invitaţii la dans, când poţi foarte bine să uzezi de anume conjuncturi favorabile.

Pentru ilustrarea acestei afirmaţii, este necesar să ne referim la lucruri ceva mai vechi, dar foarte importante. Cine poate contesta că Romcomitul şi apoi Juventusul au avut echipele de primă mână în angrenajul de acum câţiva ani al footballului românesc? Şi cine mai poate contesta că aceste cluburi au adus la Bucureşti cele mai multe din echipele străine cari ne-au vizitat în ultimii ani? Poate însă afirma cineva că Romcomit şi Juventus, învingătorii echipelor cu mare renume în Apus au luat vreodată calea străinătăţii când un contratct de reciprocitate putea să le asigure fără

L. R.

(Continuarea în pagina 3-a)

SAPTAMANA

Echipa naţională de hockey pe ghiaţă s'a întors din Polonia tot aşa cum a plecat: Ultima. Numai că prima ipostază a fost în funcţie de înzăpezirea trenului în munţi, pe când cea de a doua în directă legătură cu... clasamentul general.

Nu e vorbă, nu a surprins pe nimeni [illegible] nou în materie de hockey, pentru că orice s'ar spune şi oricât de optimişti am vrea să fim, începătorul e tot începător, şi după cum profesorul nu se miră că absolventul a patru clase primare nu-i familiarizat cu limba latină, nici noi nu ne mirăm că reprezentanţii noştri în Polonia au făcut ce au făcut. E cazul deci să spunem că s'au întors dintr'un voiaj de studii... care le va permite să instruiască pe cei de aici, în virtutea principiului că «în ţara orbilor, chiorul e împărat».

Chiar dacă acelaş lucru se va întâmpla şi la Lake Placid, unde locotenentul Papană a vrut musai să fim reprezentaţi, şi încă nu va fi vreo pagubă pentru punga noastră de contribuabili sportivi şi nici pentru prestigiul nostru de ţară cu munţii în care sporturile de iarnă se practică patru zile mari şi late pe an. Plecarea lui Papană mai are şi o altă parte bună: odată cu urnirea de pe peron a trenului purtător de bob şi de bobeuri, au încetat şi necazurile truditului nostru Comitet Olympic, pe care agitaţia hivernală a numai cinci competitori era gata-gata să-l doboare. Dacă nu ne folosesc la altceva afurisitele de Jocuri Olympice, produc în orice caz, plăcerile pe cari le resimţea solul necăjit din poveste, atunci când, după neplăcerile zilei, îşi libera piciorul dintr'o ghiată cu trei numere mai mică...

Dacă harnicul nostru C. O. R. are motive bine întemeiate să sforăie nesupărat până la viitoarea Olympiadă, dela Berlin, nu tot aceeaşi soartă o are însă F. R. F. A.-ul, care netamnesam a fost scos din vizuină în plin sezon de iarnă, de către plimbăreţii footballişti din Oradea.

Li s'a făcut oamenilor de Paris şi Riviera, pentru că în definitiv de ce adică Lucian Popescu la «Palais des Sports» şi ei nici măcar la «Colombes»?.

Cert este însă că F. R. F. A.-ul şi-a mobilizat întreaga armată de funcţionari pentru preîntâmpinarea evenimentelor viitoare şi rezolvarea celor prezente, căci o deplasare românească în Apus echivalează în sociologia noastră sportivă cu începutul revoluţiei. Şi ori ce-aţi spune, pentru linişte şi bună pacea dela noi, numai revoluţie ne mai trebuia, căci încolo, totul e pe roate...

L. ROŞIANU

INTERVIEWURILE NOASTRE

D. Mircea Iconomu ne vorbeşte

despre actualitatea tennisului românesc şi despre Cupa Davis

D. Mircea Iconomu este fără îndoială unul din cei mai fini cunoscători ai tennisului şi în acelaş timp unul din cei mai vechi practicanţi ai lui în România. In loc de frunte în Federaţia de tennis, d. Iconomu desfăşoară azi o activitate creatoare vastă şi contribue cu experienţa şi priceperea anilor de practică intensă, la promovarea unui sport frumos şi foarte folositor în angrenajul educaţiei fizice.

Am avut prilejul să stăm cu d-sa de vorbă câteva clipe într'una din zilele trecute şi am putut afla lucruri îndeosebi de interesante pe cari le transcriem şi pentru cetitorii noştri. In curent cu activitatea de zi la zi a tennisului românesc şi cu mişcarea internaţională a acestui sport, distinsul nostru interlocutor ne-a împărtăşit o sumedenie de observaţii personale.

RELAŢIILE SEZONULUI

«Federaţia de tennis a pornit la drum cu dreptul. Din primele momente ale activităţii sale, a reuşit să realizeze lucruri de seamă, pe care este inutil să le mai relev.

«Ceace interesează în primul rând este campionatul naţional, care în acest an a întrunit un lot foarte bine cizelat. Gică Pulieff, care se credea la un moment dat în imposibilitate de progres s'a relevat din nou ca un jucător de mare talent. La doamne, d-ra Zissowitz şi d-na Somogy, au învederat deasemeni însuşiri deosebite.

APORTUL CLUBURILOR

Ceeace mâhneşte foarte mult pe cei cari îşi sacrifică energie şi timp pentru conducerea federaţiei de tennis, este lipsa de solicitudine din partea multor cluburi, cari se conduc după principii cu totul greşite. Ele cred că federaţia a fost creiată pentru a le servi lor subvenţii, fără să se gândească un moment că această federaţie nu-şi poate atinge scopul dacă nu este susţinută materialiceşte de ele. Cum să facă şi să organizeze competiţi-

(Continuarea în pagina II-a)

HOCKEY PE GHIAŢA

CANADA DA LECŢII DE HOCKEY PE GHIAŢA

(Dela corespondentul nostru din Viena)

De vreo trei săptămâni, un team de hockey pe ghiaţă joacă zi la zi în centrele europene şi scorurile pe cari le realizează uimesc pe toţi specialiştii europeni. 8—0 azi, 11—0 mâine; 4 sau 5 la 0 e un rezultat cu care învinşii se pot mândri; incidental un 1—0, care pentru adversari constitue un titlu de glorie pentru timp îndelungat.

In fiecare an istoria aceasta se repetă; indiferent dacă echipa se chiamă Manitoba sau Ottawa, rezultatul e acelaş: diferenţă de câteva clase. Şi, modeşti, eternii învingători afirmă că există în Canada echipe de amatori cu 4 sau 5 goaluri superioare lor; în ce priveşte un match cu profesionalii, ar fi prea riscat, diferenţa de scor fiind cu mult mai apreciabilă.

Două seri la rând Canadienii au jucat la Viena. Austria e campioana Europei în hockey şi echipa complectă a clubului campion Wiener Eislauf Verein cuprinde 6 internaţionali, restul de 3 jucători de schimb fiind neapărat la nivelul partenerilor lor. Totuşi nu am văzut un match, ci o lecţie.

In prima seară Ottawa a jucat contra Wiener-Eislauf-Verein. A doua seară, pentru a se da şi apărării canadiene posibilitatea să arate ce ştie, s'a jucat un match între două echipe combinate: apărarea canadiană cu înaintarea vieneză şi invers. Rezultatul primei zile a fost 4—0 (3—0, 1—0, 0—0). A doua zi echipa B (înaintarea canadiană) a învins cu 5—3 (3—1, 1—2, 1—0).

Inainte de a vorbi de fiecare jucător trebuiesc spuse câteva cuvinte asupra ansamblului. Canadienii sunt cu mult mai repezi decât toţi jucătorii europeni pe care i-am văzut până azi; viteza aceasta extraordinară le permite să atace apăra-

(Continuarea în pagina IV-a).

LA ORDINEA ZILEI

Capitala va avea un mare stadion

Iminenta perfectare a contractului cu consorţiul italian

Am anunţat într'unul din numerile noastre trecute că chestiunea tribunei terenului U. F. S. R., din faţa Arcului de Triumf rămasă în suspensie de multă vreme, a intrat într'o fază de activitate, capabilă să o rezolve.

Un consorţiu italian, care a investit un capital important în construcţii româneşti, a intrat în tratative cu U. F. S. R.-ul, punându-i la dispoziţie fondurile necesare terminării tribunei dela Şosea.

Incepute acum aproape o lună, discuţiile au fost părăsite imediat, pretenţiile consorţiului italian depăşind cu mult, cele mai largi posibilităţi de transacţie, din partea U. F. S. R.-ului.

Şi chestiunea intrase în arhivele respective, de unde nu mai prezenta nicio posibilitate de evadare.

Iată însă că acelaş consorţiu, mai concret ceva decât la primele conciliabule, a făcut noui demersuri pe lângă U. F. S. R., pentru reluarea discuţiunilor.

Punctul mort al chestiunei, pretenţia de a fi luat în participare la veniturile terenului, a fost abandonat de bancherii italieni, cari s'au fixat la două pretenţii numai: anuităţi şi dobândă de 4% .

Cu aceste pretenţii, discuţia poate fi reluată. Ceiace de altfel se va şi face. Un important membru al U. F. S. R.-ului a avut două întrevederi cu însărcinatul consorţiului italian, manifestând, în declaraţiile pe cari le-a făcut câtorva cunoscuţi, un optimism de natură să desvăluiască un început de bună lichidare a tratativelor cari — independent de rezultat — nu vor fi tergiversate.

O ultimă întrevedere va avea loc mâine seară la U. F. S. R.

GLUME PUGILISTE

Revoluţia clasamentelor

Hotărât lucru, independent de opoziţia pe care o întâmpină părerea unui distins organizator, ca răspuns la concursul instituit de «Gazeta Sporturilor», clasamentul celor mai buni boxeuri români va trebui să se transforme foarte curând.

Intâi, fiindcă potrivit principiului lui Lavoisier, totul se transformă. Al doilea, fiindcă orice concurs necesită mai multe păreri. Şi însfârşit, şi mai ales, pentrucă la orizontul pugilist al României, a apărut o vedetă care va răsturna indiscutabil rânduirile valorilor de până acum, stratificând o erarhie care — indedrept leader un as nou.

Un as pe care un viitor concurs, îl va situa cu siguranţă în toate clasamentele, dela cel al oricărui organizator până la părerea mereu în răspăr a unui confrate, la un loc pe care nimeni nu i-l va mai putea discuta.

Locul întâi.

Cine e dărâmătorul?

Deşi nu intenţionăm să utilizăm ştirea aceasta de senzaţie în câteva reportaje, la sfârşitul cărora să punem un palpitant «va urma», nu putem preciza. Cel puţin pentru moment. Fapt este însă că profetul noului crez este un distins cetăţean al oraşului Huşi, care constrâns de împrejurări, (aceleaşi împrejurări nefaste care văduvesc boxul românesc de serviciile domnului Willi Leuzing, rămas cu tot anunţul din mica publicitate a «Dimineţii», fără manager) nu şi-a putut grefa încă valoarea, cizelându-şi însă în umbră o formă în stare să deformeze pretenţiile consacraţilor, la prima probă publică.

Ei bine, momentul probei acesteia a venit. Din Huşi, poşta de eri a adus semnalul unei provocări pe care, respectându-i ortografia, ne permitem să o înserăm mai jos, în atenţia boxeurilor cari, în şomaj pugilistic complet, dorm pe laurii unei siguranţe ameninţate.

Scrisoarea este adresată Federaţiei de box, şi are următorul cuprins:

«Domnule Preşedente, aflând de prospectele acestei şcoli de bocx şi fiind amator de a mă angaja la această Federaţie Română de Bocx al F. R. B.-eului, Eu (cu E mare) subsemnatul Tiron Ilie, intervin înaintea Domnii voastre ami trimite cât de urgent sar putea ca să fiu încorporat în trupa de Bocx al acestei Federaţii, căci după ideile mele sunt croit pentru a face ori ce mi sar cere de a fi Boczier, că în orice ar consta nu m'aşi feri de la nimica, că ca înfăţişare nu mă feresc, sunt sănătos robust, numi lipseşte nimic şi de aceia aştept răspunsul Domnii voastre şi tot odată aştept şi prospectele D-stre. Cu stimă vă salut, Ilie Tiron, Uzina Energia Str. Ştefan cel Mare No. 1, Huşi».

Şi la sfârşit, aproape caligrafic, două cuvinte provocătoare şi tăioase ca o spadă: «Aştept răspuns».

Recunoaşteţi că după stil numai, un stil de o duritate neîntâlnită, şi tot ar trebui să convenim că ne aflăm în faţa unei forţe. O forţă pe care cele câteva adjective din scrisoare, insuficiente desigur, nu o pot contura deplin. Dar pe care prima verificare o va desvălui în deplinătatea unei ţâşniri uimitoare.

«Sunt croit pentru a face orice mi sar cere de a fi Boczier» *scrie Tiron. Are deci, hotărâre.* «In orice ar consta nu maşi feri de la nimica». *Curaj.* «Sunt sănătos robust, numi lipseşte nimic». *Nu-i lipseşte nimic.* «Că ca înfăţişare nu mă feresc».

Nu ştim care este atitudinea Federaţiei, care nu a luat încă nici-o măsură. Ne reţinem deci un ton prea ridicat. Informaţiile noastre însă, converg către un răspuns oficial care să indice Huşeanului, sugestia de a se adresa sucursalei federale Iaşi. Aşteptăm deci.

Prevenim însă că dacă şi de astădată, în loc ca un trimis special al F. R. B.-eului să meargă să controleze de visu dacă «ca înfăţişare» corespondentul dela Huşi, al Uzinelor Energia are calităţile cu cari ameninţă, un dezinteres pe care avem tot dreptul să-l suspectăm, va împiedica pe Tiron să infuzeze ringului românesc, virusul calităţilor sale impresionante, vom reveni.

Şi o vom face altfel decât am înţeles acum câteva luni, îngăduind prin anemia intervenţiei noastre, ca Willi Leuzing să rămână fără manager.

Se anunţă revoluţia clasamentului celor mai buni zece boxeuri români.

Ce înţelege F. R. B.-e[illegible] facă?

GEORGE [illegible]

Actualităţi

Echipa de hockey a studenţilor cehoslovaci în capitală

După cum am anunţat la vreme, azi şi mâine la ora 9.30 seara, va juca în capitală, pe patinoarul Oteteleşeanu o echipă selecţionată a studenţilor universităţi din Praga. In ambele seri, oaspeţii cehoslovaci vor juca cu o combinată a Tennis-Clubului Român şi a Telefon Clubului Român.

Dată fiind clasa înaintată a hockey-ului cehoslovac, partidele se anunţă ca extrem de interesante, cu atât mai mult cu cât gazdele s'au pregătit serios în vederea acestor dispute.

Studenţii cehoslvaci vor alinia următoarea formaţie: Karasek, Zamostny, Ostrcil, Peters, Kapal, Wanek, Losos, Branxt, Pacalt, (Zidlicky).

Bucureştenii vor juca în echipa: Raţiu (Danielopol), Polizu, Şerban Grant, Cantacuzino, Anastasiu, Botez, Pierre Grant, Ţicu.

A patra oară la jocurile olympice

In Statele Unite, produce senzaţie faptul că atletul american Pat Macdonald va participa şi la apropiatele jocuri olympice dela Los Angeles.

Senzaţia derivă din împrejurarea, că acest atlet, un mare aruncător al ciocanului, va participa pentru a patra oară la aceste jocuri, în cariera sa de 25 de ani în câmpul sportiv.

Dacă va reuşi sau nu să realizeze performanţe remarcabile, e greu de prevăzut.

Cert este însă că simpla sa participare constitue un adevărat record care va rămâne mult timp în picioare în analele jocurilor olympice.

Echipa României a plecat la Lake Placid

Eri dimineata a părăsit capitala echipa românească de bobsleigh, care va reprezenta ţara la probele olympice de iarnă dela Lake Placid (Statele Unite). Echipa condusă de locotenentul Papană, a fost salutată în gara de Nord de foarte mulţi sportivi, cari au ţinut să ureze succes primei expediţii a sportului românesc în Statele Unite.

Inaugurarea cursurilor O. N.-E. F. dela Predeal

Azi dimineaţă s'a făcut cu mare soelmnitate la Predeal, inaugurarea cursurilor de ski ale O. N. E. F.-ului.

Cursurile ţin o lună de zile şi cuprind trei secţii: studenţi, militari si amatori.